

Podatkowy Przegląd Tygodnia

#131

E C D P

business consulting

Doradztwo dla biznesu na światowym poziomie!

PODATKOWY PRZEGLĄD TYGODNIA

NUMER #131

11 maja 2021 r.

SPIS TREŚCI

PODATEK OD TOWARÓW I USŁUG	1
PODATKI BEZPOŚREDNIE	4
PODATEK AKCYZOWY	5
PODATEK OD CZYNNOŚCI CYWILNOPRAWNYCH	8
PODATEK OD NIERUCHOMOŚCI.....	9

► PODATEK OD TOWARÓW I USŁUG

WYROKI SĄDOWE I INTERPRETACJE PODATKOWE

1. Interpretacja Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 29.04.2021 r., znak 0111-KDIB3-1.4012.271.2021.1.WN

Prawo do obniżenia podatku należnego o kwotę podatku naliczonego z uwzględnieniem zastosowanej proporcji

Wnioskodawca (dalej również Spółka) w 2020 r. podjął i zakończył inwestycję montażu instalacji fotowoltaiki na dachu budynku, który jest jego własnością. Jednocześnie Spółka złożyła wniosek o dofinansowanie realizacji projektu w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa na lata 2014-2020 (Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego) dla działania 4.1 Odnawialne źródła energii, poddziałanie 4.1.2 Odnawialne źródła energii - RIT. Przedsięwzięcie realizowane jest przy współfinansowaniu ze środków zewnętrznych. Projekt zakłada montaż instalacji odnawialnych źródeł energii o mocy 23,06 kWp na budynku Spółki. Celem projektu jest poprawa jakości powietrza, w tym ograniczenie emisji CO₂ oraz pyłu PM₁₀ poprzez zwiększenie poziomu produkcji energii ze źródeł odnawialnych. Korzyścią będzie również zmniejszenie zapotrzebowania na energię elektryczną co przełoży się na obniżenie kosztów utrzymania budynku. Z tytułu realizacji projektu Wnioskodawca nie będzie osiągał

dodatkowych przychodów. Faktury za inwestycje były wystawiane na Wnioskodawcę. Działalność Spółki obejmuje gospodarowanie składnikami gminnego zasobu nieruchomości, mieszkaniowego zasobu gminy, administrowanie Wspólnotami Mieszkaniowymi oraz usługi zewnętrzne. W związku z tym, że działalność Spółki obejmuje sprzedaż zwolnioną i opodatkowaną tzw. mieszaną (art. 90 ustawy o VAT) Spółka odlicza VAT wg wyliczonej proporcji (art. 90 ust. 3, 4 ustawy o VAT) wobec zdarzeń, gdzie nie jest możliwe wyodrębnienie całości lub części kwot, o których mówi art. 90 ust. 1 ustawy o VAT. W inwestycji montażu instalacji fotowoltaiki podatek VAT został odliczony wg wyliczonej proporcji.

Wnioskodawca powziął wątpliwość czy realizując inwestycję w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa na lata 2014-2020 miał prawo do obniżenia podatku należnego o kwotę podatku naliczonego z uwzględnieniem zastosowanej proporcji na podstawie art. 90 ustawy o VAT wynikającego z faktur dokumentujących poniesione nakłady na projekt.

Organ podatkowy ocenił, że skoro podjęta i zakończona inwestycja montażu instalacji fotowoltaiki na dachu siedziby budynku Spółki, dotyczyła budynku, który jest wykorzystywany zarówno do czynności opodatkowanych jak i zwolnionych od podatku i faktycznie nie jest możliwe wyodrębnienie całości lub części kwot podatku naliczonego, o których mówi art. 90 ust. 1 ustawy o VAT, to Wnioskodawca ma prawo do odliczenia kwot podatku naliczonego w oparciu o proporcję, zgodnie z art. 90 ust. 2 w związku z art. 90 ust. 1 ustawy o VAT.

2. Interpretacja Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 28.04.2021 r., znak 0113-KDIPT1-2.4012.79.2021.3.JS

Odliczenia podatku VAT wynikającego z decyzji organu celno-skarbowego

Wnioskodawca prowadzi działalność gospodarczą polegającą na produkcji i sprzedaży hurtowej. W latach 2018-2019 Wnioskodawca przywoził z Tajlandii folię aluminiową do dalszej sprzedaży. Wnioskodawca staje się właścicielem towarów przywożonych z zagranicy. Koszty związane z przywozem są wliczone w cenę towarów. Wnioskodawca dokonywał zakupu z zastosowaniem uproszczenia, o którym mowa w art. 33a ustawy o VAT. Podatek tytułem przywozu został rozliczony przez Wnioskodawcę w deklaracji podatkowej. Pismem z dnia 7.12.2020 r. Wnioskodawca został poinformowany, że Naczelnik Urzędu Celno-Skarbowego rozpoczął procedurę mającą na celu ustalenie pochodzenia i w rezultacie nałożenia cła antydumpingowego na towary przywożone przez Wnioskodawcę w latach 2018-2019. Następnie postanowieniem z dnia 7.12.2020 r. Organ wszczął postępowanie w sprawie określenia podatku od towarów i usług tytułem importu za lata 2018-2019. Naczelnik Urzędu Celno-Skarbowego określił dla towarów objętych zgłoszeniami celnymi uzupełniającymi kraj pochodzenia – Chiny, kod dodatkowy Taric A999 oraz stawkę cła antydumpingowego w wysokości 30%. W zakresie podatku VAT w decyzji Naczelnika Urzędu Celno-Skarbowego została określona kwota podatku VAT w wyższej wysokości niż Wnioskodawca pierwotnie wpłacił. Wnioskodawca wykorzystuje przywiezione towary tylko do czynności opodatkowanych VAT.

Wątpliwości Wnioskodawcy dotyczą tego czy w związku z wydaną decyzją określającą podatek VAT podatnikowi przysługuje prawo do obniżenia podatku należnego o podatek naliczony wynikający z decyzji organu celno-skarbowego.

Organ podatkowy stwierdził, że w przypadku otrzymania przez Wnioskodawcę decyzji właściwego organu celno-skarbowego uwzględniających zwiększone wartości celne, z których wynikają zwiększone kwoty podatku należnego z tytułu dokonanego w latach 2018-2019 importu towarów, tj. folii aluminiowej (oraz po dokonaniu zapłaty różnicy między podatkiem wynikającym z decyzji naczelnika urzędu celno-skarbowego a podatkiem należnym z tytułu importu ww. towarów wykazanych w zgłoszeniu celnym i rozliczanym w deklaracji podatkowej, zgodnie z art. 33a ustawy o VAT, w terminie 10 dni, licząc od dnia doręczenia decyzji), Wnioskodawca ma prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego stanowiącą ww. różnicę. Powyższe prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego przysługuje Wnioskodawcy w rozliczeniu za okres, w którym otrzymał decyzję organu celno-skarbowego, pod warunkiem zapłaty ww. podatku. Jednocześnie skoro Zainteresowany otrzymał decyzję naczelnika urzędu celno-skarbowego określającą podatek od towarów i usług z tytułu importu ww. towarów w prawidłowej wysokości (tj. w wyższej wysokości niż Wnioskodawca pierwotnie wpłacił), to Wnioskodawca nie wykazuje podatku należnego wynikającego z tej decyzji w deklaracjach podatkowych.

3. Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 15.04.2021 r., sygn. akt I FSK 1164/18

Dotacja z NCBiR a podatek VAT

NSA potwierdził linię orzeczniczą, zgodnie z którą dotację uznaje się za zwiększającą podstawę opodatkowania, jeżeli dokonywana jest w celu sfinansowania czynności podlegającej VAT.

Jako że opodatkowaniu VAT podlegają jedynie dotacje do ceny sprzedaży u dostawcy towaru lub usługi, a w rozpatrywanej sprawie dofinansowanie zostało przekazane na sfinansowanie prowadzonych przez lidera i członków konsorcjum prace rozwojowe i badania naukowe i tym samym pokryło związane z nimi koszty, nie stanowi ono dotacji, subwencji ani innej dopłaty o podobnym charakterze, mającej bezpośredni wpływ na cenę towarów dostarczanych lub usług świadczonych przez podatnika.

W rozpatrywanej przez NSA sprawie, umowa konsorcjum zakładała, że koszt udziału w projekcie badawczym uczestnicy konsorcjum sfinansują we własnym zakresie lub ze środków pozyskanych z NCBiR. Otrzymywane od lidera, pochodzące od NCBiR, środki służyły zatem do realizacji powierzonych członkom konsorcjum zadań i nie mogły być wykorzystywane na inne niż określone w umowie cele. Wynika z tego, że bezpośrednio wpływały wyłącznie na koszt realizacji usługi, który w przypadku braku dotacji uczestnik musiałby pokryć samodzielnie.

Otrzymywana przez uczestnika za pośrednictwem lidera konsorcjum dotacja nie stanowi zatem wynagrodzenia za czynności realizowane w związku z udziałem w projekcie badawczym w ramach umowy konsorcjum.

Skoro czynności realizowane przez uczestnika nie mają charakteru odpłatnego, nie można ich uznać za podlegające opodatkowaniu VAT na podstawie art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy o VAT. W konsekwencji uczestnikowi nie przysługuje prawo do odliczenia podatku naliczonego od wydatków sfinansowanych z dotacji, a przeznaczonych na zakup towarów i usług niezbędnych do wykonania zadań wynikających z umowy konsorcjum. Prawo do obniżenia podatku należnego o kwotę podatku naliczonego przysługuje bowiem tylko w takim zakresie, w jakim towary i usługi są wykorzystywane do wykonywania czynności opodatkowanych.

PROCES LEGISLACYJNY

Brak interesujących zagadnień z perspektywy Klientów.

► PODATKI BEZPOŚREDNIE

WYROKI SĄDOWE I INTERPRETACJE PODATKOWE

PDOP

1. Interpretacja Ogólna NR SP4.8203.2.2020 Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej z dnia 26 .04. 2021 r. w sprawie ustalenia kosztów uzyskania przychodów z odpłatnego zbycia skarbowych papierów wartościowych na gruncie podatku dochodowego od osób prawnych (dalej UPDOP)

Interpretacja ta dotyczy odpłatnego zbycia bonów i obligacji emitowanych przez Skarb Państwa i ustalenia, czy w związku z takim zbyciem wydatki poniesione na nabycie skarbowych papierów wartościowych (dalej jako SPW) stanowią koszty uzyskania przychodów w rozumieniu art. 15 ust. 1 UPDOP oraz w jakiej wysokości: w całości na podstawie art. 16 ust. 1 pkt 8 UPDOP czy tylko w części, jeżeli cena zbycia jest niższa od ceny nabycia - w świetle art. 16 ust. 1 pkt 8 i 39 UPDOP.

Jak wskazał Minister Finansów, przykładem nieracjonalnego i niezamierzonego skutku podatkowego jest taka wykładnia przepisów art. 16 ust. 1 pkt 8 i 39, która prowadziłaby do niemożliwości uwzględnienia w kosztach uzyskania przychodów wydatków na nabycie obligacji skarbowych w części odsetkowej. Jeżeli nabycie dotyczy obligacji z oprocentowaniem stałym lub zmiennym w postaci odsetek, to w tym momencie cena nabycia może uwzględniać - oprócz wartości nominalnej - m.in. wartość przyszłych (nabycie od emitenta) lub już naliczonych (nabycie na rynku wtórnym) odsetek.

W świetle przepisu art. 16 ust. 1 pkt 8, poniesiony w tej części wydatek staje się kosztem uzyskania przychodów w związku z odpłatnym zbyciem albo wykupem obligacji skarbowych. Natomiast naliczone i otrzymane przed zbyciem (wykupem) obligacji skarbowych odsetki są przychodem i podlegają opodatkowaniu (art. 12 ust. 1 pkt 1 w związku z ust. 4 pkt 2). Jeżeli

więc zbycie obligacji skarbowych następuje przed ich wykupem przez emitenta i cena zbycia odpowiada tylko wartości nominalnej, to faktycznie poniesione wydatki na nabycie obligacji skarbowych w części odsetkowej, wprost dozwolone w art. 16 ust. 1 pkt 8 jako koszty uzyskania przychodów, mogłyby być wyłączone z kosztów na podstawie art. 16 ust. 1 pkt 39. Rezultatem byłoby wówczas nieproporcjonalne opodatkowanie wyniku z tytułu obrotu obligacjami skarbowymi w części odsetkowej (opodatkowanie przychodu) w stosunku do części kapitałowej (brak opodatkowania). Taki sposób opodatkowania naruszałby fundamentalny sens podatku dochodowego, który polega na opodatkowaniu dochodu na zasadzie adekwatnej alokacji kosztów do przychodów oraz naruszałby istotę kosztów uzyskania przychodów, która zawiera się w potrącalności realnych i definitywnych wydatków związanych z przychodami.

Reasumując, w opinii Ministra Finansów, wydatki na nabycie SPW są kosztami uzyskania przychodów w rozumieniu art. 15 ust. 1 w związku z art. 16 ust. 1 pkt 8. Wyłączenie z kosztów uzyskania przychodów straty z odpłatnego zbycia wierzytelności, które wynika z art. 16 ust. 1 pkt 39, nie obejmuje zbycia SPW.

PDOF

1. **Objaśnienia podatkowe Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej z 29.04.2021 r. dot.**

Rezydencja podatkowa oraz zakres obowiązku podatkowego osób fizycznych w Polsce

Minister Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej wydał objaśnienia podatkowe dotyczące rezydencji podatkowej oraz zakresu obowiązku podatkowego osób fizycznych w Polsce. Dotyczą one zasad ustalania miejsca zamieszkania dla celów podatkowych tj. rezydencji podatkowej osób fizycznych w Polsce oraz zakresu obowiązku podatkowego tych osób w myśl ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (dalej: ustawa PDOF).

Wydane objaśnienia porządkują informacje dotyczące problematyki rezydencji podatkowej i związanych z nią obowiązków podatkowych osób fizycznych. MF objaśnia m.in. na czym polegają uregulowane art. 3 ust. 1 i 2a ustawy o PDOF ograniczony i nieograniczony obowiązek podatkowy w Polsce. Wskazuje kryteria ustalania miejsca zamieszkania dla celów podatkowych osoby fizycznej, w szczególności jak należy rozumieć ośrodek interesów życiowych (tj. centrum interesów osobistych i gospodarczych) oraz kryterium pobytu na terytorium Polski dłużej niż 183 dni w roku podatkowym. Objasnienia wskazują również na konieczność stosowania krajowych przepisów dotyczących rezydencji podatkowej z uwzględnieniem umów o unikaniu podwójnego opodatkowania, które to przewidują specjalne reguły kolizyjne w przypadku zaistnienia podwójnej rezydencji podatkowej i pozwalają ustalić, w którym państwie dana osoba posiada miejsce zamieszkania dla celów podatkowych. Na końcu Ministerstwo wskazuje na procedurę wzajemnego porozumiewania się (skrót z ang.: MAP), będącą rodzajem współpracy właściwych organów Polski oraz drugiego państwa, w trakcie której dąży się do spowodowanego działaniem jednego lub obu państw wyeliminowania podwójnego opodatkowania indywidualnego podatnika.

Celem objaśnień jest przedstawienie sposobu prawidłowego wypełnienia obowiązków podatkowych przez osoby fizyczne w Polsce, gdyż jak wskazał Minister Finansów określenie rezydencji podatkowej nie ma charakteru deklaratywnego, lecz związane jest z oceną całokształtu zaistniałych faktów i okoliczności istotnych z punktu widzenia danego podatnika.

2. Interpretacja Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 30.04.2021r., znak 0115-KDIT3.4011.78.2021.2.AWO

KUP w związku z zawartą umową leasingu operacyjnego samochodu osobowego

Wnioskodawca podpisał umowę leasingu operacyjnego na samochód osobowy w ramach prowadzonej działalności gospodarczej. Umowa leasingu została podpisana na 36 miesięcy na 42,25% wartości samochodu, a 57,75% jest wartością opcjonalną, na którą leasingobiorca może podpisać nową umowę lub wykupić – na co zostanie wystawiony dokument wykupu (faktura) lub pozostawić samochód dealerowi po spłaceniu rat zgodnych z ustalonym harmonogramem. Zawarta umowa spełnia kryteria wskazane w dyspozycji art. 23b ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych (dalej jako PDOF). Celem uruchomienia leasingu oraz wydania przedmiotu leasingu, wnioskodawca poniósł koszt pierwszej raty oraz opłaty wstępnej mającej charakter samoistny, bezzwrotny, niezależny od pozostałych rat leasingowych uiszczonych w trakcie trwania umowy. Samochód będący przedmiotem leasingu używany jest przez wnioskodawcę do celów mieszanych, zarówno w działalności gospodarczej, na którą został nabyty samochód oraz prywatnie.

Wątpliwości Wnioskodawcy dotyczą kwestii, czy w proporcji wynikającej z art. 23 ust. 1 pkt 47a ustawy o PDOF należy uwzględnić pełną wartość samochodu osobowego, czy wyłącznie wartość, na którą została zawarta umowa leasingowa zgodnie z harmonogramem rat. Ponadto, wnioskodawca ma wątpliwości czy wartość opłaty wstępnej stanowi koszt jednorazowy w dniu jej poniesienia w całości, czy należy uwzględnić proporcję do limitu 150.000 zł.

W odniesieniu do powyższych wątpliwości Wnioskodawca wskazał, że zgodnie z art. 23 ust. 1 pkt 47 wartością samochodu ujmowaną do wyliczenia proporcji jest wartość wskazana w harmonogramie spłat rat leasingowych, a nie wartość całkowita samochodu. Natomiast wstępna opłata leasingowa, zgodnie z art. 27 ust. 1 jest zabezpieczeniem wykonania umowy i stanowi dla podatnika koszt uzyskania przychodu (dalej KUP) w dniu jej poniesienia w całości wraz z podatkiem VAT niepodlegającym odliczeniu.

Organ podatkowy nie zgodził się ze stanowiskiem wnioskodawcy i stwierdził, że do ustalenia proporcji, o której mowa w art. 23 ust. 1 pkt 47a ustawy o PDOF, należy przyjąć wartość samochodu osobowego wynikającą z umowy leasingu tj. odzwierciedlającą jego wartość rynkową i zastosować uregulowania, które limitują możliwość zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów opłat wynikających z tytułu umowy najmu samochodu, bowiem wartość opisanego przekracza 150 000 zł (cena netto).

Powyższe limitowanie dotyczy każdej miesięcznej raty, jak również opłaty wstępnej. Z tego też względu, wydatek poniesiony z tytułu opłaty wstępnej powinien zostać przez Wnioskodawcę

zaliczony do kosztów jednorazowo w dacie poniesienia, jednakże wyłącznie w wysokości wynikającej ze wskazanej w art. 23 ust. 1 pkt 47a ustawy o PDOF proporcji.

3. Interpretacja Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 30.04.2021r., znak 0115-KDIT1.4011.55.2021.1.MST

Obowiązki płatnika w związku z wypłatą zaliczek na poczet zysku wspólnikom spółki komandytowej będącym komandytariuszami

Wnioskodawca jest spółką osobową prawa handlowego. Z przedstawionych we wniosku okoliczności wynika, że z dniem 1 stycznia 2021 r. Spółka stała się podatnikiem podatku dochodowego od osób prawnych. Komandytariuszami tej Spółki są osoby fizyczne, którym w trakcie roku obrotowego wypłacane są zaliczki na poczet zysku. Uzgodnione przez wspólników kwoty były wypłacane przez Spółkę bez potrącania jakichkolwiek podatków

Spółka ma wątpliwości w zakresie tego, czy w związku z wypłatą wspólnikom ww. kwot, pełni ona rolę płatnika podatku dochodowego od osób fizycznych.

Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej stwierdził, że uzyskiwane przez komandytariuszy świadczenia pieniężne w formie zaliczek na poczet zysku Spółki stanowią dla nich przychody z tytułu udziału w takim zysku, tak więc podlegają opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób fizycznych na analogicznych zasadach jak przychody z tytułu udziału w zyskach osób prawnych. Przychód ten powstaje zatem w momencie jego wypłaty i jest opodatkowany stawką 19%, chyba że zastosowanie znajdzie (w kontekście art. 21 ust. 40 ustawy) zwolnienie z art. 21 ust. 1 pkt 51a ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.

Wobec powyższego Spółka, zdaniem organu wbrew przedstawionemu przez nią stanowisku jest obowiązana jako płatnik pobierać zryczałtowany podatek dochodowy od ww. wypłat dokonywanych na rzecz komandytariuszy.

PROCES LEGISLACYJNY

Brak interesujących zagadnień z perspektywy Klientów.

► PODATEK AKCYZOWY

WYROKI SĄDOWE I INTERPRETACJE PODATKOWE

Interpretacja Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 28.04.2021 r., znak 0111-KDIB3-3.4013.51.2021.1.JS

Oznaczanie banderolami legalizacyjnymi i przechowywanie płynów do papierosów elektronicznych

Wnioskodawca prowadzi pozarolniczą działalność gospodarczą, w ramach której sprzedaje m.in. płyny do e-papierosów (tzw. liquidity) rozumiane jako gotowy produkt podlegający bezpośredniemu zastosowaniu przez użytkownika końcowego w e-papierosie, o których mowa w par. 3b rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 20 sierpnia 2010 r. w sprawie zwolnień

wyrobów akcyzowych z obowiązku oznaczania znakami akcyzy. Wnioskodawca przechowuje ww. towary w prowadzonych przez siebie sklepach i powiązanych z nimi pomieszczeniach magazynowych. Wnioskodawca przed dniem 30.04.2021 r. chce spełnić obowiązek oznaczenia tych towarów banderolami legalizacyjnymi celem zachowania ciągłości sprzedaży tych towarów w prowadzonych przez siebie sklepach. Pytania jednoznacznie dotyczą zdarzenia przyszłego.

Wnioskodawca powziął wątpliwość w zakresie oznaczania banderolami legalizacyjnymi i przechowywania płynów do papierosów elektronicznych.

Zdaniem organu podatkowego Wnioskodawca posiadający płyny do papierosów elektronicznych w opakowaniach jednostkowych które przeznaczone są do dalszej sprzedaży po 30 kwietnia 2021 r., winien wystąpić o wydanie banderol legalizacyjnych na te wyroby przed dniem 30 kwietnia 2021 r., celem oznaczenia nimi wyrobów przed dokonaniem ich sprzedaży na rzecz innych podmiotów. Jednocześnie przepisy ustawy o podatku akcyzowym i aktów wykonawczych nie sprzeciwiają się temu, by posiadacz płynów do papierosów elektronicznych, w stosunku do których obowiązek podatkowy w podatku akcyzowym powstał do dnia 31 grudnia 2020 r., tj. zwolnionych z obowiązku oznaczania legalizacyjnymi znakami akcyzy do dnia 30 kwietnia 2021 r., przechowywał je w użytkowanych przez siebie pomieszczeniach sklepowych lub magazynowych wraz z wyrobami, na które przed dniem 30 kwietnia 2021 r. zostały już naniesione banderole legalizacyjne. Przy czym, w przypadku przeznaczenia płynu do papierosów elektronicznych do sprzedaży po dniu 30 kwietnia 2021 r. (po zakończeniu obowiązywania okresu przejściowego, w którym wyroby te są zwolnione z obowiązku oznaczania banderolami legalizacyjnymi), posiadacz płynu do papierosów elektronicznych, tj. Wnioskodawca ma obowiązek oznaczenia tych wyrobów legalizacyjnymi znakami akcyzy na podstawie art. 116 ust. 3 ustawy o podatku akcyzowym, przed dokonaniem ich sprzedaży.

PROCES LEGISLACYJNY

Brak interesujących zagadnień z perspektywy Klientów.

► PODATEK OD CZYNNOŚCI CYWILNOPRAWNYCH

WYROKI SĄDOWE I INTERPRETACJE PODATKOWE

Interpretacja Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 29.04.2021 r., znak 0111-KDIB3-3.4013.51.2021.1.JS

Skutki podatkowe zakupu ciągnika rolniczego przez rolnika ryczałtowego

Wnioskodawca zakupił ciągnik rolniczy na podstawie umowy kupna-sprzedaży. Zarówno Wnioskodawca, jak i sprzedający prowadzą gospodarstwa rolne i korzystają ze statusu rolnika ryczałtowego. Sprzedający w momencie dokonania transakcji był podatnikiem zwolnionym z podatku od towarów i usług. Ciągnik rolniczy był wykorzystywany przez sprzedającego do

działalności zwolnionej z podatku od towarów i usług na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 3 ustawy o VAT. Zarówno Wnioskodawca jak i sprzedający są podmiotowo zwolnieni z podatku od towarów i usług na podstawie art. 113 ustawy o VAT.

Wnioskodawca powziął wątpliwość czy w związku z zawarciem ww. umowy powinien zapłacić podatek od czynności cywilnoprawnej.

Organ podatkowy ocenił, że Wnioskodawca nie jest zobligowany do zapłaty podatku od czynności cywilnoprawnych z tytułu opisanego zdarzenia, gdyż czynność ta jest wyłączona z opodatkowania podatkiem od czynności cywilnoprawnych. Z treści art. 2 pkt 4 ustawy o podatku od czynności cywilnoprawnych jednoznacznie wynika, iż wyłączenie z opodatkowania podatkiem od czynności cywilnoprawnych ma miejsce wówczas, gdy z tytułu danej czynności cywilnoprawnej (czyli w analizowanej sytuacji będzie to czynność nabycia ciągnika rolniczego) jedna ze stron czynności jest opodatkowana podatkiem od towarów i usług lub jest z niego zwolniona. Skoro sprzedający z tytułu omawianej transakcji jest zwolniony z podatku od towarów i usług, to transakcja nabycia ciągnika rolniczego nie podlega opodatkowaniu podatkiem od czynności cywilnoprawnych. W związku z powyższym – jeżeli opisana transakcja jest objęta uregulowaniami ustawy o VAT – Wnioskodawca nie jest zobligowany do zapłaty podatku od czynności cywilnoprawnych z tytułu opisanego zdarzenia, gdyż czynność ta jest wyłączona z opodatkowania podatkiem od czynności cywilnoprawnych.

PROCES LEGISLACYJNY

Brak interesujących zagadnień z perspektywy Klientów.

► PODATEK OD NIERUCHOMOŚCI

WYROKI SĄDOWE I INTERPRETACJE PODATKOWE

Brak interesujących zagadnień z perspektywy Klientów.

PROCES LEGISLACYJNY

Brak interesujących zagadnień z perspektywy Klientów.